

[Jens Chr. Christensen.]

side har været talsmænd for i adskillige år.

Jeg er personlig overbevist om — og jeg tror, der er mange, der har den samme opfattelse — at en minister og en regering er noget, man må kunne stole på, ikke mindst når det drejer sig om en flertalsregering. Her har vi gået i den tro, at en ministers ord var lige så sikkert som Bank of England. Nu må man desværre revidere denne opfattelse; min tro på en ministers ord har fået et grundskud.

Den højtærede landbrugsminister begrundede udsættelsen af lovforslagets gennemførelse med, at monopoltilsynet ikke mener sig i stand til at finde frem til, hvad hjemmemarkedsprisen på fødevarer skal være for at dække produktionsomkostningerne. For mig at se er der her en hel del, der halter.

For det første finder jeg det mærkeligt, at regeringen fremsætter et lovforslag, der, efter at det er ophøjet til lov, ikke kan bruges i praksis. For det andet finder jeg det helt uforståeligt, at det monopoltilsyn, der nu hævder ikke at være i stand til at finde ud af landbrugets hjemmemarkedspriser, for ca. 1 år siden på trods af landbrugets talmateriale dekreterede en smørpris på hjemmemarkedet, der lå 50 øre pr. kg under den pris, landbruget selv mente at have ret til. Det er mig også helt uforståeligt, at det, når monopoltilsynet dengang hævdede, at det var mere vanskeligt at finde frem til den rigtige pris, når det kun drejede sig om en enkelt produktionsgren inden for landbrugserhvervet, nu, da det drejer sig om praktisk talt alle produktionsgrene, pludselig er blevet en helt umulig opgave.

Med alt dette som baggrund er det egentlig nærliggende at mene, at grunden til udsættelsen må søges et helt andet sted. Gennem meddelelser i pressen og gennem iagttagelser her på Christiansborg er det vist gået op for de fleste, at dette bemyndigelseslovforslag har været årsag til megen strid inden for såvel regering som regeringspartier. Det er selvfølgelig et indre regeringsanliggende, et spørgsmål, som vi fra vor side slet ikke skal blande os i, men det, der foruroliger, er, at regeringen også har haft arbejdernes landsorganisation indkaldt. Det er tegn, som tyder på, at regeringen i denne sag har lyttet mere til LO end til

saglighed og retfærdighed. Det er egentlig ikke så rare perspektiver, der her oprulles, for hvor er så den stærke regering, hvor er så en ministers ord, og hvordan vil det gå med vort demokrati og folkestyre fremover, hvis noget sådant skal til at være skik og brug i Danmark?

Fra vor side kan vi nu kun håbe på, at den regeringserklæring, der blev afgivet i udvalget forleden, vil blive overholdt, så at det landbrug, der daglig kæmper for at holde nøden fra døren, i løbet af et par måneder kan se en lovgivning gennemført, som i nogen måde kan give erhvervet løn for den indsats, der øves. Jeg forstår fuldt ud den skuffelse, der i det sidste par dage har bredt sig i landbrugskredse. Her har man set et meget stort flertal i folketinget finde sammen i et forsøg på at sanere landets økonomi, men når det drejer sig om at yde retfærdighed over for dansk landbrug, er det eneste, der kan skaffes flertal for, at forhale sagen og trække den i langdrag. Efter min mening kan regering og folketing ikke være en sådan optræden bekendt.

H. C. Toft: Ved første behandling af kornlovsforslaget, hvorunder vi også behandlede ændringer i bemyndigelsesloven med sigte på at skabe de tekniske forudsætninger for, at der på hjemmemarkedet kunne gennemføres særlige priser på flere af de produkter, som landbruget producerer, således at landbruget for den del af produktionen, der sælges på hjemmemarkedet, kunne opnå produktionsprisen og en rimelig avance, gav jeg udtryk for de synspunkter, der var det konservative folkepartis. Jeg sagde om kornlovsforslaget, at det, der indeholdes i den foreslåede kornordning, var på linje med det, vi havde stillet forslag om sidste år, og at det næsten var helt i overensstemmelse med de ønsker, vi fremsatte i august sidste år, i høstmåned, da prisen på dansk korn var langt nede. På denne baggrund har det været let for os at kunne anbefale landbrugsministerens forslag til en kornordning.

Under første behandling af kornlovsforslaget rejste jeg imidlertid det spørgsmål, om det ikke var rigtigt, når vi stod over for fællesmarkedets landbrugspolitik med variable importafgifter, dels i den periode, hvor vi forhandlede om at blive medlem,